

92
1718, 19
22

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANUS,
JOANNES PHI-
LIPPUS & Streif/
JCTUS,

CONSILIARIUS REGIMINIS
ELECTORALIS,

B. L. S.

ERFORDIÆ,
TYPIS JOH. HENRICI GROSCHII,
ACAD. TYPOGR.

Urisprudentia Oceanus est, in
quo Agnus natat, & vulpes
mergitur; volo dicere: Simpli-
citas est amica legibus. §. 3. In-
sit. de legit. agnat. success. est
amica veritatis. cap. 14. de jure-
jur. Econtra sub nimia subti-
litate plerumque perniciōē erratur. L. ultim.
paulō ante fin. Cod. de jur. dot. Multum enim mali
facit nimia subtilitas, & insuper infesta est veritati.
Seneca Epist. 88. paulō ante fin. Atqui acuta sunt ista,
quaē dicas, objicit idem Seneca Epist. 82. in fin. &
mox subjungit: Sed nihil est acutius aristā: quedam
inutilia ipsa subtilitas reddit. Hinc compilatoribus
juris

) 2

juris nostri nonnulli succent, quod legem 21. f.
de furtis. tam vanam, tamque spinosam, quæ plus
subtilitatis, quam utilitatis complectitur, ac quæ
Philosophiam non veram, sed fucatam & sophisti-
cam redolet, in Pandectas retulerint. Sed an be-
ne, judicent alii, dicta enim eò rapienda non sunt,
quasi Jurisprudentia abdicet magna ingenia, vel
omnem subtilitatem, cum contrarium pateat ex
L. 2. §. 15. Cod. de vet. jur. enunc. ubi Imperator ad
cavendas antinomias vult subtiliter excutiendas
esse rationes diversi juris. & L. unic. Cod. de Profes-
sor. qui in urb. expresse requirit in Professoribus in-
terpretandi subtilitatem; qualis etiam requiritur in
interpretanda dict. L. 21. f. de furt. in qua habetur
quæstio seu controversia talis, si quis ex acervo
frumenti modium, vel ex armario, cellâ, apothecâ,
involutro res, quasdam abstulerit, totiusne fur-
censeatur? an tantum ejus quod abstulit? Ofi-
lius censuit, totius furem esse, eò quod totum
contrectasse videatur, qui partem contrectavit:
quemadmodum hominem totum tetigisse dicitur,
qui aurem ejus tetigit. d. L. 21. in princ. Ofilio ad-
stipulari videtur Paulus in L. 22. §. fin. ff. cod. ubi af-
serit, qui lancem rasit, totius furem esse, eoque
nomine teneri furti, in id, quod interest domini.
Sed his reclamat Ulpianus in d. princ. L. 21. ubi af-
serit, in tantum quemque teneri, quantum abstu-
lit. Id ipsum repetit in §. 5. d. L. 21. ubi ait: si quis
de horreo pleno aliquid frumenti, de cisternâ pa-
rum

rum aquæ, de nave Vinariâ parum vini abstulerit,
durum fore, si fur totius fuisse dicatur. & in §. 6.
d. L. 21. ait: Si quis ex apotheca amphoram sustu-
lerit, vel ex horreo mercis aliquid, ejus, quod ab-
stulit, furem esse, non totius. Paulus etiam in *d.*
L. 22. §. 1. afferit, si arca eo consilio refracta sit, ut
uniones tollerentur, unionum tantum furtum sie-
ri, non rerum etiam cæterarum, quæ reponun-
tur, ut ad uniones perveniantur. Ulpianus tamen
in *d. L. 21. §. ultim.* sui immemor, dicit, earum quo-
que rerum, quas non abstulit furti quemque tene-
ri. Interpretes ut è difficultate hac emergant, &
Ulpianum cum Paulo & secum ipso concilient, va-
dum nullum relinquunt inexploratum. Plerique
eam distinctionem adhibendam esse censem, quam
suggerit ipse Ulpianus in §. 8. *d. L. 21.* ubi interesse
ait, fueritne corpus, quod quis aperuit, vel re-
fregit, tanti ponderis, ut auferre totum non potue-
rit, an totum potuerit tollere. Priore casu non
totius, sed rerum singularum, quas abstulit, ait
furem esse. Posteriore casu totius. Undè dum
idem in *Princ. d. L. 21.* indistinctè scribere videtur,
in tantum quemque teneri, quantum abstulit, sub
eādem distinctione exaudiendum putant, quam
retulit in §. 8. nempe in tantum quemque teneri,
quantum abstulit, si tollere totum non potuerit.
Similiter dum idem JCtus in §. fin. *d. L. 21.* sine di-
stinctione scribere videtur, earum quoque rerum,
quas non abstulit, quemque teneri, sub eadem di-
stinctione

distinctione intelligendum censem, nempe earum quoque rerum, quas non abstulit, quemque teneri, si auferre totum potuerit. Aliis hæc distinctione displicet, durum enim & iniquum esse videtur, illarum rerum nomine quem teneri; quas non abstulit; hinc clavum clavo repellunt, ac subtilitatem sophisticam, quâ materiam hanc discussit Ulpianus, subtilitate simili retundunt. Potest enim quæstio hæc: *Sine fur totius censendus, qui partem abstulit?* in dupli sensu ventilari, Morali & Philosophico. Moraliter: si eam expendamus, fur totius non est censendus, qui partem abstulit: æquitati enim adversatur, actione furti earum rerum nomine quem teneri, quas non contrectavit. *d. L. 21. pr. §. 5. & 6.* Philosophicè verò: si prædictam quæstionem discutiamus, fur totius dici poterit, qui partem sustulit: nam partem, vel minimam: si quis auferat, non manet idem totum, quod fuit ante. At cum difficultas hæc plus subtilitatis, quam utilitatis complectatur, ei diutius non immoror, sed occasione principii *d. L. 21. ff. de furtis* hanc materiam ex Cathedra pluribus explanabit

**NOBILIS ET CLARISSIMUS
DN. JOANNES PETRUS
GRÆFE,**

Francohusanus, Notarius Publicus

Cæsareus,

In

In Lucem Is editus fuit 14. Octobris Anno 1690. Ge-
nitorem habet VALENTINUM GRÆFE, Ci-
vem Francohusanum ex numero & circulo Zytho-
polarum, Genitricem, ANNAM ELISABE-
THAM, è Familia PAULANDIANORUM, ante qua-
driennium piè defunctam. Ab his Charissimis suis
Parentibus ab ineunte ætate Scholæ Francohusanæ
oblatus, eandem ad annum ætatis suæ decimum
nonum frequentavit, in eaque sub DN. quondam
Rectoris *M. Joannis Hoffmanni*, p. m. & DN. Con-
Rectoris *Grauens*/ fideli Directione atque Manu-
ductione, literis humanioribus imbutus, Anno
1709. Gymnasio Rudolphopolitano admotus, ibi-
que Clarissimi tunc temporis Gymnasiarchæ, *M.*
Mülleri, ulteriori Instrukcione ad Academica Stu-
dia præparatus, Jenensia Musarum Castra die pri-
ma Augusti Anno 1711. salutavit, ibidemque Dn.
Doctoris *Struvij* jun. Prælectiones ad Institutiones
Imperiales, & Dn. Doctoris *Beckii* Declarationes
Jurisprudentiæ Struvianæ, insuper Dn. Doctorem
& Professorem *Briücknerum* Historiam Juris expla-
nantem audivit. Dein Anno 1712. Halam se contu-
lit, ibidemque Collegia Dominorum Doctorum &
Professorum *Bönickii* & *Ludovici* in Pandectas, nec
non Dn. Doctoris & Professoris *Ludewigis* in Berge-
ri Oeconomiam Juris per biennium frequentavit.
Porrò Anno 1714. patrios lares repetiit, eodemque
Anno 15. Novembbris à Magnifico & Generoso Do-
mino *D. Petri ab Hartenfels* Privilegia Notarii Cæ-
farei

farei jurati obtinuit. Tandem ab Inclita Faculta-
te Juridica ad consuetum Candidatorum Juris Exa-
men admitti decenter petiit, annuit præfata Facu-
tas, eundemque, Examine peracto, ad ulteriora
Specimina admisit, proximâ itaque die Mercurii
horis consuetis ad Principium d. L. 21. Lectionem
Cursoriam, eâque finitâ, Disputationem Inaugura-
lem habebit. Ad quos Aëtus solemnes Magnificus
Dn. RECTOR & Domini Proceres ac Cives Acade-
mici, eâ quâ par. est observantia, invitantur. Publi-
catum sub Sigillo Facultatis Juridicæ 23. Octob. 1718.

L.S.

Erfurt, Diss.) 1718

B.I.G.

Black

Farbkarte #13

1718, 19

22

92
FACULTATIS JURIDICÆ
DECANUS,
JOANNES PHI-
LIPPUS *Streif/*
JCTUS,
CONSILIARIUS REGIMINIS
ELECTORALIS,

B. L. S.

ERFORDIÆ,
TYPIS JOH. HENRICI GROSCHII,
ACAD. TYPOGR.

